

Preu
de suscripció :
2'50 ptes. l'any
Un número :
10 cts.

EMPORIÓN

PERIÓDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració :
**Ateneu
Montgrí**

Any I

TORROELLA DE MONTGRÍ 7 de Novembre de 1915

Núm. 21

Per la salvació de Torroella

Mai com amb motiu de les properes eleccions, havia sorgit tant perceptible, el clam d' indignació del poble torroellenc contra la miseria i el raquitisme que domina a la Torroella dels nostres amors. Aquest clam va ser recullit, i unes quantes persones, representatives de la opinió més independent i sensata de nostra vila, somniant en una Torroella nova, volguent reconstituir la seva vida, volguent netejar-la de les tristes realitats que la volten, portats per generosos sentiments, intentaren un gran esforç.

El moment era propici, per trobar-se Torroella en una situació difficultosa. Per un cantó els personalismes, les divisions polítiques i les lluites estèriils, han portat la desfeta dels interessos comunals, arribant a tal grau d' oblid i desatenció, que l'estat de Torroella fa enrogir de vergonya a tot aquell que senti viure un ideal en el seu esperit i que son cor vibri al impuls d' un sentiment d' amor. Per altra part, la força del passat ha afeblit la conciència del poble, ha fet que aquest poble, cançat de tantes lluites i trasbalsaments se sentís pessimista, perdés l' esperança, perdés la fé en una propera resurrecció, se veïés arrossegat per corrents de rutina i d' egoisme, i que acostumat a la fosca de la nit, no sapigués veure la claror d'un nou dia que comença.

L' esforç que va iniciar-se portava aquesta finalitat. El poble se sentia cansat i malalt, necessitava un remei prou eficàs i prou enèrgic, per a fer-li agafar forces, per a salvar-lo. I això era lo que intentavem: donar-li forsa i redimir-lo per sempre.

Si el mal de Torroella venia de les divisions i lluites polítiques, nosaltres volíem que deixés de banda la política; que esborrés passades renyines i

divergències, que recordant-se de tothom de *que era torroellenc*, posés aquest títol per demunt de tot, i alegant-se al entorn d' aquesta bandera comú, tot el poble com un sol home, posés un remei al actual estat de coses; salvés a Torroella.

Nosaltres haguerem volgut fer una unió electoral, a base d' una candidatura administrativa, integrada per tots els que tenen una forsa d' opinió a Torroella; nosaltres haguerem volgut que tots aquests elements suscribissin un programa, concret i pràctic, per a que l' unió no sigués políticament inmoral, i per a que el poble sapigués els propòsits que 'ns guiaven; nosaltres haguerem volgut portar al Ajuntament persones de criteri, de zel, de independència, per a que portessin a execució aquell programa i per a que fossin garantia de bon acert i de recta administració.

D' aquesta manera el poble, hauria pogut esperar confiadament la resolució dels gravíssims problemes que necessiten una solució; d' aquesta manera el poble hauria vist de sobres garantits els seus interessos; d' aquesta manera haguera fet obra profitosa, labor positiva, s' haguera esborrat a devant de tothom l' estigma d' abandó, de negligència, d' esterilitat, que cauen com a padró d' ignorància demunt de lo que 's refereix a les coses municipals d' aquesta vila.

Pro els nostres intents nobles i desinteressats, no s' han pogut realitzar. Acabem com al principi. En l' esforç realitzat al intentar arribar a una harmonia electoral, nosaltres hem enlairat la bandera de Torroella i hem fet una crida desinteressada; si ha fracassat el nostre intent, no serà nostra la culpa.

No importa que altres hagin preferit una altra denominació, a la de *torroellencs i prou*, ostentada

per nosaltres. La bandera de Torroella, no ha quedat ni abandonada, ni sola. Ara més que mai, nosaltres l' enarbolem per demunt del poble, segurs de que arribarà el dia, en que desplegada als quatre vents, onejarà triomfant.

Que 'l poble jüdiui i compari. I en l' entretant tots els bons torroellens, mentres esperem dies millors, apleguem-nos al voltat de la bandera que enlairém, tenint sempre a flor de llavi, el crit d' entusiasme: ¡Visca Torroella!

J. DE CAMPS I ARBOIX.

FILOSOFIES

UNA PREGUNTA

Però; amics meus, diguèu-me ¿ què es cultura?

Consisteix la cultura en saber llegir, escriure, les quatre regles i renegar com un oriol?

Consisteix en llegir noveles den Dumas, i Hugo, o fins den Manzoni, P. Coloma, Pereda i no tenir ni sisquera noció de lo que sigui la reflexió, l'estudi, la pràctica de laboratori, l'investigació, l'anàlissi?

Consisteix en ser un formidable mecànic alemany, un intrèpit comerciant anglès, un enlluerador causeur de la veina república?

Consistirà en ser tot això i amés defensor impertèrrit de la llibertat, igualtat i civilisació?

Consisteix en aplaudir una òpera vienesa, en admirar una refinada cocotte o tant sols la música den Wagner? I no dic, en celebrar un fenòmeno taurí, perquè el nostres intel·lectuals com en Figaro Ilustré de Los Semidioses, encara que amb poca eficacia, ja combaten l'espectacle nacional.

Consistirà en saber ho tot, inclòs la Doctrina Cristiana, (que ja es demanar una enormitat en aquests temps de cultura) i en practicar allò que més acomodi a nostres conveniences particulars, egoistes, o socials, perquè els demés no'ns apedreguin?

O per contra consisteix en saber, creure i practicar lo necessari a l'ànima i no saber ni sisquera que la terra disfruti de moviment de trasllació a l'entorn del sol?

Perquè, com sembla que la cultura ens té de fer feliços a tots, xics i grans, pobles, viles i ciutats, ens convé, ens es imprescindible, saber lo que sia, a on en venen, a quan va la lliura, si es gaire de mal pendre o apendre i en quines dossis devem engolir-la, o ens la deuen administrar sos sacerdots, metges o apotecaris.

Discutim-ne, mos amics, mos coneguts, mos admirats, que això us ho aseguro, es mes entretingut que jugar a runy, a la gallina cega o als quatre cantons.

Discutim-ne, que sense saber ben bé del cert que sia aquesta cosa del nou cents, sino noucentista, un va perdut, no sab quina parella toca, i un servidor, m'enteraria de tots els volums publicats i que's vagin publicant de La Gaceta, de totes les actes de les sessions de l'Ajuntament passades i presents, de totes les notícies dels periòdics que trobi a mà atraçats o d'actualitat; i creguemt-me ser cult, ser sobre-home, ser força cerebral tenir aptituds de redemptor, parlaria amb un tò tant insufrible, que jo tot sol em bastaria per amargar la vida a l'actual generació de nostra benamada Torroella.

LUCIANUS

- - UN CONTE D' ACTUALITAT

Era un antic casal que gaudí de gran predicament en la encontrada.

Pels seus cabals, per sa bellesa fou l'admiració d'amics, l'enveja de contraris, l'hostatge obligat de tot foraster de valúa.

Treballaven xics i grans amb incansable entusiasme, i una sola i entenimentada direcció urdia voluntats, esforços i energies. El conreu del patrimoni comú era fet amb tota cura, i el treball donava com a fruit de benedicció una duradera felicitat.

Duradera, emprò no eterna; perque taimadamente una nit entrà la Discordia en el casal feliç per a trasbalsar-lo.

Portava amb ella l'Enveja que enverinà els espirits; illogaren la Superbia qui infiltrà les més estúpides pretensions; establi la Calumnia i s'atribuïren uns als altres les accions més ruïns i miseria-

bles; totes juntes assassinaren l'Amor, i els germans s' aborriren mútuament, i dividint-se en bandos, trencaren els llaços de fraternitat que 'ls donaren forsa i benestar.

No cal dir-s' les coses cambiaren totalment. S' abandonaren els treballs o se feren per a desbarcar els que altres havien emprés, aquella profitosa unitat de mires fou destruïda, no produiren els camps, s' enrunaren les parets, se visqué en un ambient d'odi i un descontent general planà sobre la casa tota ella en malaventura.

* * *

Cansats d' aquella situació insostenible els allunyats de les fraccions interiors, cridaren un jori a la família tota, i congregant-la a l'entorn de la llar, el llengütge del bon sentit parlà.

Germans, digué: Ja sabeu eis resultats de nostres lluites intestines, no desconeixeu que a la porta de casa, on regna la pròsperitat, truquen actualment l'insolvència, la ruina.

I amb veïb caluïós, fou pintada la tristesa de la situació i la necessitat d' acoblar-se novament en un intens amor, en un mateix desitg per a retornar als bons temps en que glòria i benestar somreien als avantpassats.

Se feu un silenci sepulcral i meditaren tots plens d' emoció.

I com en el fons eren tots d' honrada nissaga, com que quedava un caliu d' orgull pel llinatge, com que també els mortificava la rialla satisfeta dels propietaris convehins, com que la seva obra no era filla de la dolenteria sinó de la fatalitat del medi, reberen satisfets la iniciativa i se disposaren a empender units la reconstrucció de la casa patral mig enrunada.

Emprò aleshores ocorregué una cosa imprevista.

Uns pocs, poquíssims, que no capiren la transcendència del acte, insinuaren que la unió podia ser bella, pro que era impossible, que 's tractava de sentimentalismes ridicols, sinó d' una artimanya despreciable.

Aquelles paraules de desconfiança desconcertaren als reunits, i els més ferms partidaris de la concordia, temerosos de que se consideressin interessades les seves gestions, abandonaren tot intent per a millor ocasió.

I aquí es acabat el conte, desprovist d' interès si no tingués un fons de realitat.

Perquè cal advertir que en aquell lloc quin nom no sabriem recordar, queden desolats els bons fills

mirant l' acció malestruga de la Discordia, i que encar murmuren els desrabadors, sentint no obstant un remordiment inconfessat que 'ls impediria defensar públicament el seu punt de vista.

I mentrestant la casa cau i l' agram s' escampa.

FLORIDOR

EXCURSIÓ A

SANT PERE DE RODA

Encar Torroella no se's deixondat i encar brillen les llums en la foscor, quan ja emprenem la marxa.

Una espessa boirina ens volta; i per un moment llisqueïm tant revents entre ella, que si s'enfonsés la terra continuariem, triomfals la nostra marxa per la flonja entraanya del núvol.

Sobre el Montgrí pugna el Sol, enrogit d'ira per a esparigar una cortina de núvols.

Tres pannes seguides amarguen el goig de la contemplació; tres pannes i el veiatge del Fluvià sense punt, que 'ns ofereix un enuiós problema.

Caldrà arrastrar la moto fins l'aigua, buscant el qual, caldrà descalsar-se, atravessant el llit del riu empenyent com camàlics desesperats.

Al sortir de Torroella de Fluvià, topem amb un jove: l'elegancia marcida del trajo, els cabells renújits d'estisores, el barret groguenc, la mirada vagativa denuncien sa condició de desertor. Fem unes reflexions humanitàries sobre aquell esquitx del gran conflicte, emprò egoistes, prompte oblidem el incident, ja que lo atractiu del paisatge continuament renovat embarga nostra atenció tota.

Sant Pere Pescador ens mostra el turban de son cloquer. Saludem l'històrica Castelló que fa gala de sa esbelta torre romànica: Aquí ens pararem per a visitar la iglesia. Admirem la florida portalada ojival del segle XV; el sepulc del comte Megaulin i el notabilissim retaule del altar major.

El murmur de l'orga, l'oficiar ceremoniós del sacerdot l'arrobament d'un altre que resa assort devant d'una capella, la majestat de l'ojiva donen una fonda emoció de misticisme.

Posem fi a la breu parada per a partir novament adalarats carretera enllà.

Gran nombre de tartanes plenes de gent satisfeita se dirigeixen al mercat de Figueras.

Esmorsarem de bon grat a Palau, per a arribar després a Pau on comensarem l'ascensió al célebre monestir de P. Pere de Roda.

* * *

No abandoneu mai el corriol ens han dit al poble: emprò nosaltres, desconfiats, preguntem a una dona que baixa una pesanta faxina.

Allà al cim trobarán dos corriols: no deixeu mai el de la esquerra.

Mes amunt sentim veus entre olivars.— ¡Ep bons homes! cridem. ¿ Per on arrivarem millor al monestir?

Complascent una forta veu de desconeguda procedència respon:

¡ Per la dreta sempre; deixin el bosc que'ls esgarrifia, per la dreta sempre! Cap a la Creu blanca i amunt.

¡ Oh l'informació de la gent del camp! Per la dreta per l'esquerra. I allà amunt trobem caminets que's bifurquen en totes direccions.

Ens confiem al instant i aquet ens embolica en una vía que no condueix enllloc. Al doblar una carena quan fadigats pensem veure el monestir a tiro de fusell, ens apareix en el llunyadar destacant-se sobre un horitzó gris que sembla inasequible.

Ens cauen els braços en un gest de defalliment.

Emprò reprenem la marxa, i pujant marges, trençant verdisses i saltant roques arrivem a una masia isolada. ¡ Eh la bona gent! ¿ Es encar molt lluny el monestir?

I altra volta: no abandonin el corriol, trobarán la capella de Sta. Elena i tot seguit el monestir. Una font voltada de rotures i d'acacias ens brinda la seva aigua cristallina.

La gent del Mas Ventós no'ns han enganyat i aquesta vegada, per un camí fàcil, de pendent suau hem arrivat al monestir.

El panorama que tenim devant nostre paga tota fadiga i el Monestir multiplica el premi.

La seva fàbrica grandiosa s'alsà a mitja muntanya. Aquesta té al cim les ruïnes de l'antic castell de Sant Agustí. Sota nosaltres en un recó de la costa, Port de la Selva s'enmiralla en les aigües d'esmeragda i el mar s'ens presenta amb tota sa sublim inmensitat extenguent-se enllà fins a les costes franceses.

Una de les torres del Monestir conserva les filigranes del seu bon temps. Al interior cal traslluir la bellesa i l'originalitat sens parell de la edificació.

La volta amb arcs de ferradura poc acusada de una elevació desconeguda per nosaltres en els temples romànics ens enlairà l'esperit; les columnes apoiaades a l'entorn d'un nucli quadrat sobre posades algunes d'elles i els capitells d'una acurada, imitació clàssica o amb delicadissims entrellassats nordo-germanics ens desperten tot nostre fanatisme per la pedra consagrada per l'Art.

¡ Tanta magnificència condemnada a devenir pols! Ens invadeix una trista recansa.

I bé, si quedés un bri d'amor pel patrimoni arqueològic del Empordà, tot sacrifici fora petit per a la restauració de la joia mes original de la nostra terra.

Pujem al cim del castell de Sant Agustí. Aquí el esperit s'enconeix i s'encomana al vertig. La vista se perd en la immensa plana, aire grandiós limitat per les Alberes, els Pirineus, les Gavarres i el mar Llatí. L'airet fi ens allunya de l'altura i comensem a devallar prenent comiat del Monestir i arrivant a Pau després d'alguns contratemps.

De retorn, el viatge nocturn, al través de la plana, té un atractiu innarrable: passem sota fúnebres tenebroses, Figueres ens ofereix una visió de ciutat, atravessem pobles silenciosos, veletes plenes de misteri, regions deshabitades; i tot atxò vist ràpidament a manera de pintoresca pel·licola i a la llum de la Lluna que omplena el paisatge d'una melancòlica tonalitat.

Al arribar a Torroella plens de les emocions del dia, ens sentim mes que mai enamorats de la terra que feu dir a n'en Maragall: Ets pubilla del Pirineu i el mar, capsal de la patria i mirall de Catalunya.

UN EXCURSIONISTA.

La llengua patria

*Tan bella i no ho volen creure!
tan amorosa y gentil,
y t vol negar l' hermosura
qui no t coneix ni t'ha visit!*

*Ben cert, ben cert, dolsa aymia,
que fort enujat n' estich;
mes ¿ets per çò menys hermosa?
¿ets menys dolsa per a mi?*

Bé poden ferte n d' agravis,
bé los tolls te n poden dir,
no per ço ta gentilesa
menysprean los paladins.

Si un jorn perderes lo ceptre,
te n restan de cors a mils;
en ton breçol me gronxares,
en los braços vull morir.

Hont trobar, tendra donzella,
qui tant el cor me delict!
qui allunye les ombres negres
qu'entenebran mon fat trist!

Quan ab tu pas sol les hores
¡que n'es de dols lo que dich,
sens que més que Deu ho senta
y l cor may ho torne a dir!

Quan ab tu pas sols les hores
¡com se fon mon esperit
pujant perfum en tes ontes
dels estels al paradís!

Si dels llabis t'arrancassen,
oh! què'n seria de mi?
En ton breçol me gronxares,
en los braços vull morir.

Si he de parlar de ma patria,
¿qui com tu me dona l crit
qu'escalfa en lo front la pensa,
que mou lo cor de mos fills?

¿Qui com tu la veu me dona
per contar del temps antich
la gloria, la fè, l coratje,
los recorts de que vivim?

¿Qui l brugit de l'host m'ensenya?
¿qui m ret lo sò del clari?
¿qui l colp de l'espasa núia
quan l escut fasse bossins?

¿Qui vest de cuyrassa y ferre
mos pensaments atrevits?
En ton bregol me gronxares,
en los braços vull morir.

Si he de parlar de mon Deu
tu m donas los sons divins
ab que l' esparga se n puja
ab son vol de serafi.

¡Hi ha flauta més tendra y dolga
quan, ab la fè ab que m'inspir,
los prechs del ànima cantes
dins la mar del infinit?

¡Hi ha trompeta espaventable
qui tant faça estremordir,
quan de Deu ne cantas l'ira,
quan son flagell ne predius?

¿Qui a ma fè les ales dona?
¿qui a ma esperansa lo briu?
En ton bregol me gronxares,
en los braços vull morir.

Si amor los dictats inspira
sos plers, sos joys, son sentir,
joh que n tens de suaus paraules!
joh que n tens de colors vius!

¡Que n'ets de gaya llavores,
quann t'exhalas en suspirs,
en quexes tendres, en súpliques,
qu'esplayan los cors serits!

¿Qui com tu per captivarne?
Ab les flors que n'has cullit,
¿qui més adorm les sofrenses?
qui més contenta l desitj?

¿Qui com tu sab los misteris
per voluntats conquerir?
En ton bregol me gronxares,
en los braços vull morir.

Jo del mon cerch l'armonia
y m'assèch devora'ls vius;
vaig a escoltar les tronades
y l ven com xiula en los pins.

Oych los rossinyols al vespre
dintre ls torrents més ombríus;
y escolt les flors com se diuen
llurs amors tota la nit.

*Mes si sent la veu llunyana
cantant lay-joyós o trist,
s' ompl mon cor de ta dolsura
y, encisat, lo mon olvit.*

*Y m'adorm tot suspirantne,
y encara te parl dormint,
En ton bregol me gronxares,
en tots bragos vull morir.*

GERONI ROSELLÓ

NOTICIES

RUMOR ALARMANT

S'ens assegura que l'Ajuntament tracta d'ordenar la demolició del portal de Sta. Caterina, portal que es el millor testimoni de la importància històrica de la vila. No volem creure en la veritat de aquest rumor que posaria de manifest una falta absoluta d'orientació.

Procurarem enterar-nos millor de aquesta qüestió trascendental, per a començar en el número pròxim una campanya que ilustri la opinió sobre la importància de nostre portal de Santa Caterina.

Comiat.—Han pres comiat de nosaltres nostres bons amics J. de Camps i J. Eugeni Sala.

An ells i a ses distingides famílies els desitgem un bon hivern i un prompte retorn.

Defunció.—A fins del mes passat morí a Torroella en Josep Ramió.

Per sa bondat i bon caràcter era volgut de tot hom, per lo qual fou molt sentida la seva mort.

A sa família l'expressió de nostre condol.

El temps.—El dijous de la setmana passada caigué sobre Torroella i termes veïns una pluja abundantíssima que en molts llocs invadi les terres de cultiu.

Nataliu.—L'esposa de nostre bon amic don Lluís Matas, donà a llum una robusta nena que fou batejada amb tota solemnitat el diumenge dia 3 de octubre.

Desitgem que per molts anys, com ho es avui, sigui la fi la de nostre distingit company, motiu de felicitat per tota la família.

Relligioses.—Diumenge passat, a l' oratori de les Rdes. Monges del Sagrat Cor, se verificà la imposició de medalles del Nen Jesús de Praga, seguent padrins el senyoret Joan Vila i la senyoreta Teresa Murtra.

Amb aital motiu se celebrá al matí una solemne Comunió General, a la que concorregueren molts fidels, especialment joves, i a la tarda una lluïda funció relligiosa amb prédica de l' eloquent orador Reverent Dr. Josep Comerma, catedràtic del Seminari, i cant d' escullides pesses.

— Air dissapte començá a l' iglesia parroquial el Novenari dedicat a les ànimes del Purgatori, amb cant i prédica, la qual fará tots els dies el Reverent M. Compte, de la casa-missió de Bañols.

Robo.—Dies passats, en l' hostal Pericay, dos vagabonds robaren varis objectes i una cantitat en metàlic perteneixent a alguns joves que hi estan a dispesa. Al adonar-sen del robo els lladres havien ja fugit, havent sigut inútils els passos fets per a capturar-los.

Benedicció.—El dia de Tois Sants fou benedit per el senyor Rector el recinte destinat a aixamplis del cementiri.

Obra lloable.—Per l' Arcaldia fou ordenada dies passats la reparació de les canyeries que condueixen les aigües a les fonts públiques de Fora Portal i Passeig del Marqués de Robert.

La Notaría de Torroella.—Ha pres possessió de la notaría de Torroella D. Josep M. Gómez. Sabem que es un enamorat de les coses de Catalunya i que ha estudiat fondament la llengua catalana.

Al saludar-lo expussem nostre desitj de que li sia agradable la seva estada entre nosaltres.

Nou Jutje.—Ha sigut nombrat jutje municipal de la vila el distingit advocat D: August Mercader.

Els coneixements, l'altesa de mires i l'experiència del senyor Mercader son una garantia de justicia.

Rebi nostra sincera felicitació.

Ball. — Al saló Jou s'han reanudat els balls de tarda a càrrec de l'orquestra «Montgríns».

Feia algun temps que la jovent esperava que aquest saló obrís les portes novament per a fruit d'un sarau tant distingit com de costum s'hi celebra.

Tots dos dies s'han vist molt concorreguts.

Cine Torroellenc. — Les sessions de cine del Saló Jou serán amenitzades per l'orquestra «Montgríns».

Era hora ja de que aquest espectacle deixés la ensupidés de donar pelícoleles soles.

Es de creure que s'veurà més favorescut pel públic ansiós d'un espectacle ben distret i agradable.

Les eleccions. — Contra lo acostumat, no s'nota gran moviment electoral en la vila.

Sembla no obstant que s'presentaran dues candidatures.

Com haurà vist nostres lectors, fracassaren les tentatives de unió que iniciaren alguns elements i que nosaltres hauríem vist amb gran entusiasme, doncs hi teníem fundades grans esperances.

Esperém que regirà un bon criteri en l'elecció de concellers, càrrec delicat en l'actual situació.

VETLLADA EN PREPARACIÓ

La secció dramàtica del Ateneu Montgrí prepara una vetllada interessantíssima per al diumenge dia 21 del corrent.

S'estudien dos obres molt celebrades i s'han contractat notables actrius.

El Tenorio. — La secció dramàtica del «Ateneu Palafrugellenc» donà el dia 31 d'octubre una representació del «Tenorio» en el Teatre Jou.

El seu treball meresqué l'elogi del nombrosos públic que omplenava la sala, i que no podia esperar el domini de l'obra que demostraren tenir els aficionats palafrugellencs.

Cal recordar les dificultats que presenten pels aficionats catalans les obres castellanes per a apreciar millor el valor del seu treball.

Les artistes Periu i Oliva col·laboraren amb molta eficacia per a lograr el millor èxit de l'obra.

Tots foren molt aplaudits.

Donatiu. — Donya Ramona Vert de Rigau ha fet un important donatiu a la benèfica societat del nen Jesús de Praga.

Remerciem a tan caritativa senyora i esperem que tindrà imitadors nombrosos.

Vetllada. — El diumenge dia 24 d'octubre se celebra una vetllada en el Centre Catòlic, representantse el drama en dos actes i un próleg «El President», original d'en Minubens, un dels autors més celebrats del teatre catòlic, i la pessa «33.333».

Tots els actors foren molt aplaudits.

Nous Jutges. — Han sigut nomenats jutges municipals, per la Sala de Govern de l'Audiencia Territorial de Barcelona els següents Jutges i suplents: De *Ventailo*, D. Pere Sartegener Mercader; suplent D. Salvador Solà.—De *Verges*, D. Victor Suguer Misot, D. Joaquín Amer Perich.—De *Sant Jordi*, D. Ramir Hospital i D. Josep Feliu.—*Pals* D. Ricard Mataró, D. Joan Batllí.—*Serra*, D. Salvi Pascual, D. Pere Riba.—*Ullà*, D. Pons Font, don Josep Gargantxa.—*Torroella de Fluviá*, D. Josep de Pont, D. Josep Hospital.

De Torroella de Montgrí, ha sigut nomenat Jutge nostre distingit i estimat amic D. August Mercader, advocat, i per suplent ha sigut designat el només volgut amic nostre D. Ramir Marqués, metge. Coneguts com son per tothom els prestigis de aquests dos senyors, podem augurar un feliç èxit en el desempenyo de son càrrec, en bé de Torroella i en ventatge per a el triomf de la justícia entre nosaltres.

REGISTRE CIVIL

Moviment de població del mes de Octubre.

Naixements: Dia 15, Dolores García Boada; dia 22, Carlota Matas Hereu.

Defuncions: Dia 22, Josep Ramió Sala, de 73 anys; dia 24, Francesch Taberner Martínez, de 2 anys; dia 29, Rosa Alaball Valls 18 mesos.

Matrimonis: Dia 16, Joaquín Sala Roca ab María Bohera Comalat; dia 30, Joaquín Mató Tauler ab Josepha Figueras Gifreu.

Propaganda de España. — Para propagar dentro y fuera de España, los productos y comercio nacionales, los progresos y augeantes de su industria, las bellezas naturales y artísticas que atesora nuestra Patria, en una palabra: para contribuir

a que sea conocida y admirada de propios y extraños, la España que produce y trabaja, la España digna de ser conocida y admirada, se publicará en breve en Madrid, una Revista con el título que encabezamos estas líneas.

En cada número, que estará dedicado a un ramo distinto de la actividad nacional, publicará una información, lo mas completa posible, de la producción y principales establecimientos que lo constituyen, con el estudio de las cuestiones que puedan afectar a su desarrollo; remitiéndose gratuitamente a las personas a quienes puedan interesar los productos a cuya propaganda se destinan, con el fin de que obtengan los mayores beneficios los comerciantes e industriales que, con sus anuncios, contribuyan a su sostenimiento.

Dedicará su primer número a los productos, especialidades farmacéuticas é industrias que con estos artículos tienen relación, pues de todos es conocida la urgente necesidad de nacionalizar estos productos, máxime teniendo como tenemos laboratorios que, con un poco de ayuda abastecerían el consumo nacional y tal vez diesen algún excedente a la exportación, aumentándose de este modo nuestra riqueza en bastantes millones de pesetas que importamos anualmente en artículos elaborados de esta clase.

La suscripción cuesta 10 ptas. al año. Oficinas: Silva, 49 entresuelo.—MADRID. Apartado de Correos 624.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfon 362
Representant a Torroella : D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí 36

MERCAT DE TORROELLA CELEBRAT EL DÍA 18 OCTUBRE 1915

Blat	de 20	a 22 ptes.	quartera
Civada. . . .	de 9'50	a 10	« «
Ordi	de 9	a 10'00	« «
Faves	de 14'50	a 15'00	« «
Blat de moro . . .	de 14	a 14'50	« «
Favó	de 15	a 16'00	« «
Besses. . . .	de 15'50	a 16	« «
Mongetes	de 35	a 36	« «
Mill	de 15'00	a 16	« «
Bestiar porquí . . .	de 18'00	a 22'00	un
Oli	de 16'00	a 16'50	« el mallal
Ous	de 1'85	a 1'90	« dotzena
Gallines	de 8'00	a 10'00	« parell
Pollastres	de 4'00	a 5'00	« »
Anecs	de 5'00	a 7'00	« »
Oques	de 5'00	a 7'00	una
Cunills. . . .	de 2'50	a 4'50	« «
Patates. . . .	de 4'50	a 5'00	« «
Aufals	de 4'00	a 4'50	« »
Esparcet	de 14'00	a 15'00	« »
Tocinos grassus. .	de 14'00	a 00'00	« arroba
Castanyas	de 0'70	a 0'00	« el cop

EQUIVALENCIES : La quartera equival a 80 litres ; la cárrega (pes) a 120 kilos ; el quintá, a 40 kilos ; 1er arroba a 10 kilos ; el mallal d'oli, a 11'200 kilos o 12'40 litres.

El mallal de vi, 15'48 litres.

LAMPARA IRROMPIBLE

SE VEN PER TOT ARREU